



**RADA  
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 4 czerwca 2010 r. (08.06)  
(OR. en)**

**10497/10**

**ENV 364  
AGRI 208  
PROCIV 81**

**NOTA**

---

Od: Sekretariat Generalny

Do: Rada

---

Nr poprzedniego dok.: 9876/2/10 ENV 299 AGRI 175 PROCIV 79

---

Dotyczy: Niedobór wody, susza i dostosowywanie się do zmiany klimatu  
- Projekt konkluzji Rady

---

1. Rada przyjęła konkluzje w sprawie niedoboru wody i susz w dniu 30 października 2007 r. na podstawie komunikatu Komisji z 2007 roku w sprawie niedoboru wody i susz w UE<sup>1</sup>.
2. Obecnie prezydencja opracowała konkluzje, w których zaznacza między innymi znaczenie powiązań między niedoborem wody i suszami a dostosowywaniem się do zmiany klimatu, uwzględniając także drugie sprawozdanie uzupełniające komunikat w sprawie niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej<sup>2</sup>, które Komisja przekazała Radzie w dniu 21 maja 2010 r.
3. W dniu 2 czerwca 2010 r. Komitet Stałych Przedstawicieli przeanalizował i zatwierdził tekst znajdujący się w załączniku. Na obecnym etapie delegacja DK podtrzymuje zastrzeżenie parlamentarne.

---

<sup>1</sup> Dok. 13888/07

<sup>2</sup> Dok. 10071/10 + ADD 1 - COM(2010)228 wersja ostateczna + SEC(2010)753

4. Rada jest zatem proszona o przyjęcie projektu konkluzji Rady w wersji znajdującej się w załączniku do niniejszej noty.
-

**Niedobór wody, susza i dostosowywanie się do zmiany klimatu**

**- Projekt konkluzji Rady -**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

1. UZNAJE, że niedobór wody i susze już są poważnym problemem w wielu regionach Europy i że oczekuje się pogorszenia się tej sytuacji w wyniku zmiany klimatu i zapotrzebowania na wodę, które wzrośnie, jeżeli się temu nie zaradzi; oraz ZWRACA UWAGĘ na oczekiwane negatywne skutki dla jakości i dostępności zasobów wody oraz możliwy negatywny wpływ na różnorodność biologiczną i zdrowie ludzkie.
2. PODKREŚLA znaczenie ostatnich danych dostarczonych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC)<sup>3</sup>, z których wynika, że obszary dotknięte suszą „prawdopodobnie”<sup>4</sup> zwiększyły się od 1970 roku i że oczekuje się, iż zmiana klimatu powiększy różnice regionalne, a w konsekwencji można oczekiwać większej częstotliwości i dotkliwości susz, w szczególności na południu Europy.
3. PRZYPOMINA, że niedobór wody i susze to problemy niezależne, ale ściśle ze sobą związane: niedobór wody jest związany z długotrwałą nierównowagą pomiędzy zaopatrzeniem w wodę a zapotrzebowaniem i potrzebami ekosystemu, natomiast susza, która przybiera różne formy, polega na znacznym okresowym zmniejszeniu długoterminowych średnich poziomów naturalnej dostępności wody, w wyniku czego dostępna woda nie wystarcza do pokrycia potrzeb zrównoważonych działań ludzkich i potrzeb ekosystemów.

---

<sup>3</sup> Czwarte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (2007).

<sup>4</sup> Słowo w cudzysłowie odnosi się do niepewności wyrażonej w czwartym sprawozdaniu oceniającym IPCC.

4. PRZYPOMINA także, że w swoich konkluzjach z dnia 30 października 2007 r.<sup>5</sup> Rada zwróciła się do Komisji, aby przeprowadziła przegląd i do 2012 roku dalej rozwijała unijną strategię w sprawie niedoboru wody i suszy, oraz że do 2012 roku oczekiwane jest również sprawozdanie Komisji w sprawie wdrażania ramowej dyrektywy wodnej<sup>6</sup>, a także unijne ramy dostosowywania się do zmiany klimatu.
5. PODKREŚLA, że przeglądy w roku 2012 będą stanowić niepowtarzalną okazję do dalszego rozwoju wspólnych ram polityki na rzecz włączenia kwestii niedoboru wody i zjawisk ekstremalnych, takich jak susze, do gospodarki zasobami wodnymi.
6. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE coraz większą uwagę, jaką państwa członkowskie poświęcają kwestiom niedoboru wody i susz, co uwydatniły organizowane w całej Europie warsztaty, konferencje i fora, jak na przykład międzynarodowa konferencja pod hasłem „Niedobór wody i susza: droga ku dostosowaniu się do zmiany klimatu”, zorganizowana podczas prezydencji hiszpańskiej w lutym 2010 roku, która zaznaczyła rosnące zainteresowanie społeczeństwa tymi kwestiami i jego zaangażowanie w nie.
7. PRZYPOMINA, że biała księga „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania”<sup>7</sup> ustanawia ramy zmniejszania wrażliwości Unii Europejskiej na skutki zmiany klimatu, które to ramy w zamierzeniu mają uzupełniać i wspierać środki przyjęte przez państwa członkowskie oraz międzynarodowe prace nad dostosowywaniem się do zmiany klimatu.
8. JEST W PEŁNI ŚWIADOMA międzynarodowego aspektu problemu niedoboru wody i suszy, jak i jego powiązań z dostosowywaniem się do zmiany klimatu i ochroną różnorodności biologicznej. PODKREŚLA znaczenie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk zarówno między państwami członkowskimi, jak i z innymi partnerami, w tym na odpowiednich forach międzynarodowych, aby korzyści wynikające ze zgromadzonej wiedzy w dziedzinie dostosowywania się przenieść także na kwestie zmiany klimatu związane z wodą.

---

<sup>5</sup> Dok. 13888/07.

<sup>6</sup> Dyrektywa 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

<sup>7</sup> Dok. 11666/09 – COM(2009) 147 wersja ostateczna.

9. UZNAJE znaczenie zachowania zdrowia i produktywności ekosystemów, które pełnią wiele cennych funkcji, takich jak gromadzenie wody, co z kolei zwiększa odporność na susze i przyczynia się do zapobiegania procesom pustynnienia.
10. PODKREŚLA, że inwestowanie w innowacje ekologiczne i wydajne wykorzystanie zasobów w odniesieniu do wody przyczyni się do powstawania miejsc pracy oraz zrównoważonego i trwałego wzrostu w kontekście strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego Europa 2020.

### ***Główne przesłania***

11. UZNAJE, że w wielu państwach członkowskich dostępność świeżej wody może się pogorszyć w wyniku przyczyn zarówno naturalnych, jak i antropogenicznych, i że problem ten jest jednym z kilku ważnych wyzwań, stojących na drodze do osiągnięcia dobrego stanu jednolitych części wód wymaganego w ramowej dyrektywie wodnej.
12. PODKREŚLA potrzebę propagowania narzędzi i rozwiązań służących państwom członkowskim do radzenia sobie z niedoborem wody i ekstremalnymi zjawiskami hydrologicznymi, takimi jak susza. Narzędzia te i rozwiązania mogłyby objąć zintegrowane środki zapobiegawcze służące unikaniu średnio- i długoterminowego pogarszania się jakości i zmniejszania ilości świeżej wody oraz jak największemu ograniczeniu zagrożeń związanych z niedoborem wody i suszą.
13. PODKREŚLA także, po pierwsze, znaczenie zintegrowanego planowania i zrównoważonego rozwoju w zajmowaniu się problemami zużycia wody, niedoboru wody i suszy, w oparciu o integrację polityk sektorowych, a po drugie, znaczenie planowania przestrzennego na obszarach zwykle dotykanych niedoborem wody i suszą.
14. ZAZNACZA, że aby podejmować decyzje i przygotować odpowiednie strategie w odniesieniu do niedoboru wody i suszy, konieczny jest dostęp do wiarygodnych danych o rozkładzie przypadków niedoborów wody i suszy w czasie i przestrzeni, o oczekiwanym wpływie zmiany klimatu na zasoby wodne i wrażliwości ekosystemów, jak również o powiązanych aspektach społeczno-gospodarczych, w tym kosztach i korzyściach związanych z różnymi wariantami dostosowywania się.

15. PRZYPOMINA, że wiele jednolitych części wód w Unii Europejskiej leży na granicy państw; że zagrożenia i problemy są wspólne, a rozwiązania muszą być koordynowane oraz że transgraniczna współpraca, w tym z krajami spoza UE, ma do odegrania ważną rolę w tym procesie.
16. PODKREŚLA znaczenie przestrzegania hierarchii środków służących zapobieganiu niedoborowi wody i suszom oraz dostosowywaniu się do nich, jak również potrzebę propagowania oszczędnego zużycia wody i zarządzania zapotrzebowaniem na nią za pomocą kombinacji różnych narzędzi, takich jak: opłaty za wodę; lepsze technologie i techniki irygacyjne; wodoszczędność w budynkach, przemyśle, turystyce i sieciach dystrybucji; ponowne użycie oczyszczonych ścieków; kampanie podnoszące poziom świadomości i środki edukacyjne oraz, w zależności od potrzeb, mała retencja, zalesianie i ponowne zalesianie.
17. UZNAJE, że po zbadaniu możliwych środków zapobiegawczych i stwierdzeniu ich niewystarczalności trzeba będzie być może uciec się do korzystania – w zrównoważonych warunkach i przy rozsądnym stosunku kosztów do korzyści – z dodatkowych infrastruktur zaopatrzenia w wodę, zarówno tradycyjnych, jak i alternatywnych, takich jak odsalanie lub zbieranie wody deszczowej; UZNAJE, że te alternatywne warianty zaopatrzenia w wodę mogą nabrać znaczenia w przyszłości w związku ze zmianą klimatu i zmniejszeniem się dostępności wody. W tym względzie ODNOTOWUJE, że należy wspierać inwestycje w rozwój nowych zrównoważonych technologii zaopatrzenia w czystą wodę.
18. PODKREŚLA, że choć nie można uniknąć susz, to ich wpływ i skutki można złagodzić przez planowanie i zarządzanie ryzykiem ich wystąpienia, i w związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę na rzecz ustanowienia europejskiego systemu wczesnego ostrzegania przed suszami, który dzięki multidyscyplinarnemu podejściu powinien pozwolić na przewidywanie okresów susz, tak aby zainicjować odpowiednie programy środków łagodzących w danych sytuacjach prowadzone na odpowiednim szczeblu.
19. WSPIERA dalszy rozwój – w oparciu o istniejące struktury i działania UE i w ścisłym z nimi powiązaniu – europejskiego obserwatorium zagrożenia suszą, którego zadaniem miałyby być prognozowanie susz, ocena i monitorowanie, a także wymiana najlepszych praktyk w tej dziedzinie między właściwymi organami, stowarzyszeniami regionalnymi, takimi jak Centrum Zarządzania w przypadku Suszy dla Europy Południowo-Wschodniej (DMCSEE), i odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami.

20. UZNAJE potrzebę zapewnienia odpowiedniego korzystania z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, zgodnie z jego zasadami, w przypadku przedłużającej się suszy oraz pożyteczność planów zarządzania w przypadku suszy w tym kontekście i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE włączenie kwestii suszy w program prac unijnego mechanizmu ochrony ludności.<sup>8</sup>
21. PRZYPOMINA o potrzebie pełnego wykorzystania istniejących możliwości unijnego finansowania rozwiązywania problemów związanych z niedoborem wody i z gospodarką wodną, przy zachowaniu hierarchii gospodarki wodnej.
22. PODKREŚLA znaczenie ramowej dyrektywy wodnej, a zwłaszcza planów gospodarowania wodami w dorzeczu oraz opracowanych w ramach tych planów programów środków działania będących podstawowymi narzędziami, które gwarantują odpowiednią gospodarkę wodną, i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wytyczne opracowane w ramach wspólnej strategii realizacji, np. wytyczne numer 24 pt. „Gospodarowanie wodami w dorzeczu w warunkach zmieniającego się klimatu” opracowane na mocy ramowej dyrektywy wodnej.
23. PODKREŚLA, że na niektórych terenach potrzebne są plany zarządzania w przypadku suszy, wykorzystujące wspólne unijne wskaźniki i mapy zagrożeń, jak również wspólne kryteria, które należy opracować w odniesieniu do takich planów.
24. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE pozytywne rezultaty realizacji planów zarządzania w przypadku suszy w niektórych państwach członkowskich i UZNAJE, że właściwe planowanie podczas ostatnich susz pozwoliło na udane łagodzenie ich skutków, zwłaszcza w odniesieniu do zaopatrzenia w wodę i ochronę wrażliwych ekosystemów.
25. PODKREŚLA znaczenie uczestnictwa wszystkich zainteresowanych organów i stron na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym.
26. PODKREŚLA ważną rolę udziału społeczeństwa w zarządzaniu niedoborem wody i suszą, ponieważ umożliwia on społeczeństwu wyrażenie swojego zdania, a decydentom – uwzględnienie opinii i obaw, co zwiększa odpowiedzialność i przejrzystość procesu podejmowania decyzji.

---

<sup>8</sup> Decyzja Rady 2007/779/WE, Euratom z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiająca wspólnotowy mechanizm ochrony ludności.

27. Z zainteresowaniem ODNOTOWUJE fakt, że w swoim programie prac Komisja zapowiedziała inicjatywę na rzecz wodoszczędności budynków; i ZWRACA uwagę na możliwość zharmonizowania norm zużycia wody, na przykład poprzez dyrektywę o ekoprojekcie.

### ***Dalsze działania***

28. NALEGA, aby wszystkie państwa członkowskie, które narażone są na znaczne niedobory wody lub susze, w tym na działanie procesów pustynnienia, wypracowały odpowiednie plany zarządzania w przypadku niedoboru wody i suszy, które będą skoordynowane i zintegrowane z ogólnymi planami w kwestiach dotyczących wody określonych w ramowej dyrektywie wodnej.
29. W tym kontekście ZACHĘCA państwa członkowskie, aby w świetle ostatniej oceny funkcjonowania wspólnej polityki rolnej UE propagowały oszczędniejsze i bardziej zrównoważone zużycie wody w rolnictwie.
30. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE okazję do rozważenia – równoległe do unijnej strategii dostosowania się do zmiany klimatu – europejskiej strategii wodnej („Strategia na rzecz wody w Europie”), którą Komisja ma przedstawić do roku 2012 na podstawie przeglądu strategii w zakresie niedoboru wody i suszy i sprawozdania w sprawie wdrażania ramowej dyrektywy wodnej; PODKREŚLA także potrzebę konsultacji z państwami członkowskimi na początkowym etapie działań.
31. W tym kontekście ZACHĘCA Komisję Europejską, aby rozważyła odpowiednią kombinację środków i instrumentów finansowych, które są potrzebne, aby radzić sobie z niedoborami wody lub suszami, oraz przedstawiła w stosownych przypadkach adekwatne wnioski.